

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 32. Privata Basileensium negotia

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66507)

Sæcul. XV. A.C. 1442. pervenerimus, quo & Synodum in Lateranensi Ecclesia celebrandam transtulimus, maximo, quo poterimus, numero Episcopos convocabimus, ac junctis eorum consiliis tractabimus, an expediat aliud Concilium celebrari, quosve ad illud admittere vel excludere oporteat, simulque de debito ordine agemus, quo perniciosis violentiis hucusque perpetratis obviari possit. Mittemus nihilominus Legatos, qui de iis cum Cæsare atque Principibus conferant, quamquam nihil Ecclesiæ proficuum cum illis agi posse credamus, nisi prius neutralitatem Christianæ fidei haud notam rejiciant, atque ad pristinum Apostolicæ Sedis obsequium redeant, qua sola re pax Ecclesiæ reddi poterit. Id si facturi sunt, concurrentibus quoque, illudque approbantibus aliis Regibus & Principibus, qui in debita reverentia firmi perstiterunt, libenti animo aliud Concilium celebrabimus. Hæc est summa Responsionis Eugenii Papæ, quam tamen plures alii ad annum millesimum quadringentesimum quadagesimum tertium rejiciunt.

§. XXXII.

Privata Basileensium negotia.

*Acta Patric.
to. 13. Cons.
p. 1606.*

Fervente hoc pacis ineundæ tractatu, Basileenses multa negotia, quæ Privato-

vatorum causas respiciebant, agitarunt. *Sæcul. XV.*
 Præprimis Curiensis Episcopus transla- *A. C. 1442.*
 tus fuerat ad Ecclesiam Constantiensem,
 data ipsi priorem Ecclesiam Curiensem
 servandi facultate. Patres Concilii Cu-
 riensem Sedem commendarunt Episcopo
 Tridentino, donec horum primus Eccle-
 siæ Aquilejensis possessionem conseque-
 retur. Verum Patriarcha Aquilejensis
 hoc pacto læsus, Constantiensem impu-
 gnabat Episcopum, qui nequaquam cessu-
 rus videbatur. Ergo utrinque conten-
 dentium exarsere studia. Unus ex Prin-
 cipibus causam in se suscipiebat, ac
 hortabatur Patres, ne quid statuerent
 contra Episcopum Constantiensem, quo-
 niam, ut inquebat ille, ejusmodi agendi
 ratio contraria prorsus foret unioni inter
 Principes stabilitæ; quapropter in hac
 causa nil ultra actum est. Non minus
 fervida erat contentio Joannis de Bachen-
 stein, Ecclesiæ Herbipolensis Præposi-
 turam postulantis; Huic Cardinalis A-
 relatensis, & Basileensium non pauci
 plurimum favebant, & tandem hanc li-
 tem diremi optabant, verum res in-
 decisa permansit. Demum tempore ad
 decernendam Legationem pro Norimber-
 gensibus comitiis maturato, hac super re
 frequentes habebantur conventus, quo-
 rum tamen optatum successum denuo e-
 ludit congregatorum discordia, utpote

Sæcul. XV.
A.C. 1442.

Patris. ibid.

qui jam de numero & conditione legatorum, jam de mandati articulis, nunc de sumptibus itineris inter se discordabant. Quocirca ægre admodum de hoc solo puncto convenere, ut Patriarcha Aquilejensis tanquam Legatus *a latere* nonnullis aliis Prælatibus stipatus, ad Imperatorem, Poloniæ, Hungariæ, & Bohemiæ Reges, Austriæ Duces, pluresque alios Principes decerneretur. Erat is Cæsar, ac Regis Poloniæ Patruelis, totoque studio contendebat, ut Bohemiæ Regnum Polono assereretur, & quidem eo majori jure, quod jamjam magnam illius partem teneret. Attamen Basileensibus non eadem erat sententia, quippe illi potius hanc coronam Ladislao addixissent, quamvis adhuc infans, ac Filius non nisi post Alberti Cæsaris Patris sui obitum natus esset. Suppeditabat Felix sumptus ad Deputatorum iter necessarios, & Basileenses insuper postulabant, ut quatuor adhuc alii Præsules, nimirum ex singulis Nationibus unus, pro futuro Concilio Præsides esset; sed rursus Felix & Cardinalis Arelatensis huic petito acriter sese opponebant, caussati, ex his duos, quos ex Italica, & Hispana Natione eligere oporteret, Arragonum Regis subditos fore; ejusmodi autem Viros ab hoc munere necessario arcendos esse. Ast modo de Græcorum rebus agamus.

§. XXXII.